

anime

EGY BOSZORKA BOLTJA

avagy két sorozat boszorkányokról, emberi sorsokról és a kívánságok áráról

Írta: Yuuko

Aki olvasta már például az xxxHolicról (*AniMagazin 57*), a Hotel del Lunáról (*AniMagazin 59*), vagy esetleg a Mystic Pop-up Barról (*AniMagazin 63*) írt cikkeim valamelyikét, annak nem lehet meglepetés, hogy nagyon szeretem azokat a sorozatokat, amelyekben különböző emberek kívánságait váltják valóra természetfeletti eszközökkel – de hogy a végeredmény vajon tényleg megérte-e? Ezúttal két hasonló alapkonceptióval rendelkező 2021-es minisorozatot szeretnék nektek bemutatni, ahol az ötlet ugyan megegyezik, de a kivitelezés és a hangulat, sőt az ország is teljesen más.

Artiswitch

Ez a rövid, de annál hatásosabb és gyönyörűbb minisorozat (ONA) a Sunrise animestúdió és az AsobiSystem nevű tehetségkutató ügynökség kollaborációjának keretében valósult meg. A természetfeletti körítést felhasználva méltatja a Harajuku-stílus különböző formáit és képviselőit. Havonta jelentek meg a részek a hivatalos *YouTube-csatornáján*, de azóta már egyben is felrakták (szintén hivatalos angol felirat is van rajta). A minisorozat befejezése után megjelentek számos MV-t a csatornán, amelyek egy-egy újabb történetet mesélnek el dal formájában. És kaptunk egy 5 részes picture drama-t is, ami-ben megtudhatjuk, hogy mi történt a vendégekkel a bolt elhagyása után.

Harajuku

Harajuku Japán divatnegyede, ahol legkülönfélébb, nemzetközi trendektől független divatirányzatok hódítanak. Tehát nem magát az ottani öltözködési stílust jelenti, hanem azt a helyszínt, ahol mindezek együttesen megtalálhatóak. Nincs egységes „Harajuku-stílus”, hanem rengeteg irányzat és azok szintén számtalan alfaja megtalálható arrafelé, mint a lolita, a kawaii, a decora... sajnos ehhez a témához mégannyira sem értek, mint a gyaruhoz (*AniMagazin 62*), így maradjunk annyiban, hogy nagyon egyedi és kreatív kinézetet kölcsönöznek ezek az általában saját kezűleg készített ruhák a viselőiknek. (Ha valaki nagyon ért ehhez a témához, szívesen olvasnék róla cikket.)

„Szeretnél mélyebbre tekinteni?”

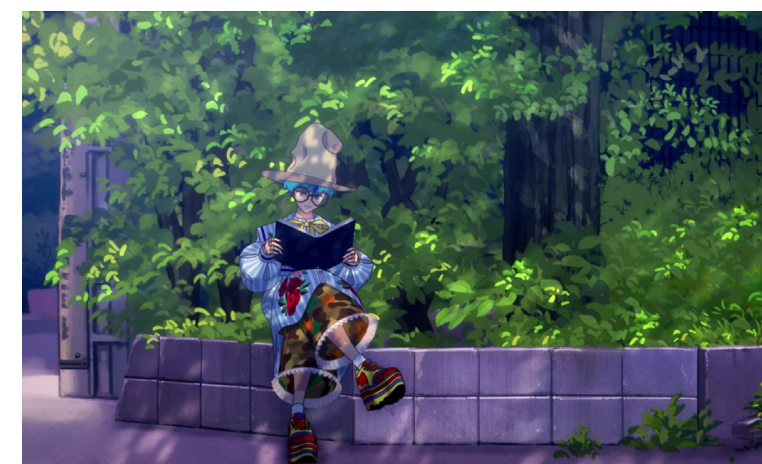
Egyre több pletyka terjed egy Harajukuban található kívánságokat valóra váltó boltról, amelyet egy gyönyörű boszorkány üzemeltet. Akinek szüksége van rá, az garantáltan rá fog találni, akár akarja, akár nem. Miután választottak maguknak egy tárgyat a boltból, Nina, vagyis a tulaj feltárja a „vásárlók” valódi, akár az önmaguk előtt is eltitkolt érzéseiket, és ráveszi őket arra, hogy nézzenek szembe velük. Mi az, amit valóban tenni szeretnének? Mi az, amit még saját maguknak sem mertek bevallani, mert féltek attól, hogy mások mit fognak gondolni róluk? A betérők egyszer bátorítást, máskor pedig egy képzeletbeli pofont kapnak – és néha még maga Nina is megbánja, hogy feltárta előttük a valódi vágyaikat.

A történet 6 epizódja alatt megismerkedünk 5 vendéggel, legvégül pedig Nina múltjába is betekintést nyerhetünk, és megtudjuk, miért is szeretett volna eredetileg boszorkány lenni.

Megvalósítás

A rajzolása nagyon szép: a karakterdizájn egyedi és minden epizódban számos különleges ruhát is láthattunk. A zenék is fantasztikusak, rengeteget tudtak dobni egy-egy jeleneten. A legtöbb karakternek nem hivatásos seiyuuk, hanem különböző színészek és színésznők kölcsönözték a hangjukat. Szerintem egészen természetesnek hatottak, mondjuk néhol kicsit furának tűnt a hangjuk. (Talán épp ez a természetesség volt a furcsa, hiszen a seiyuuk valami elképesztő szintekre emelték a karakterek megszemélyesítését.)

A Nina hangját adó Aoi Utano különösen jó munkát végzett. Viszont a mellékkarakterek között az én személyes kedvenc hivatásos seiyuum, Ishida Akira is beugrott egy pár mondat erejéig.

De míg Nina alapjában véve tényleg segíteni szeretne a hozzá betérőknek, addig ez a másik sorozat boszorkányáról már nem feltétlenül mondható el...

The Witch's Diner

Ez egy koreai minisorozat, amelyet a tvN készített, akiknek már számos kedvenc történetemet köszönhetem, többek között a fentebb említett Hotel del Lunát is. De azért nem kell félni, hogy a két sorozat túlságosan hasonlít egymáshoz, hiszen míg a Hotel del Lunában alapvetően a holtak kívánságait teljesítik, addig itt az élők tesznek keresztbe egymásnak.

„Az ár rendkívül drága, de bármilyen kívánság esetében garantált a siker.”

Jin egy teljesen átlagos fiatal nő, akit azonban hirtelen sorozatos balszerencse ér, hiszen nemcsak kirúgják a munkahelyéről, hanem még a barátja is szakít vele. Amikor pedig már éppen sikerülne újra talpra állnia az édesanyjával együtt nyitott étteremnek a segítségével, az álomból egy szempillantás alatt rémálom válik, amikor át-

verik őket. Jin teljesen kétségbe esik, ám egyszer csak besétál a csödbe ment étterembe Joo Hee Ra, a boszorkány. Hee Ra alkut ajánl a lánynak: ha a lány nekiadja az éttermet, akkor teljesíti egy kívánságát. Jin ugyan nem hisz teljesen a nőnek, de nincsen vesztenivalója, így végül belemegy az alkuba. A boszorkány által főzött étel megevésével megkötött szerződésnek viszont mindig súlyos ára van. Azonban a siker is garantált, és minden vendég pontosan azt kapja, amit főzött (vagyis amit főztek neki). Jin végül Hee Ra mellett kezd el dolgozni, és ezalatt az idő alatt számos vendég életébe nyer betekintést. De vajon tényleg jól fogalmazta meg az adott vendég a kívánságát? Vagy később meg fogja bánni?

A 8 rész alatt számos olyan embert ismerhetünk meg, aki valamilyen módon eljutott az étterembe. Sokan közülük megfizethetőnek vélték az árat, mások azonban végül megbánták a döntésüket... Az epizództorik mellett a főszál is szintén érdekes volt, lassan kiderül benne, mi volt Jin kívánságának az ára. Illetve a későbbiekben a boszi – de főleg Jin – mellé szegődő Lee Gil Yongról is megtudunk egyet s mást a részek alatt, és persze Hee Ra is tartogat a nézők számára néhány meglepetést.

Megvalósítás

A sorozat nagyon szépen néz ki, boszorkányunk ruhái, és maga a színésznő is gyönyörű. Nagyon jól hozta a kegyetlennek tűnő karakterét,

számomra abszolút a háttérbe szorította még a két másik főszereplőt is. Mivel egy éttermet üzemeltetnek benne, minden részben fontos szerepet kap egy vagy akár több fogás is. Mindegyik különlegesen és étvágygerjesztően nézett ki, nagyon szívesen megkóstoltam volna őket (már ha nem aggódnék a kívánság mellékhatásaitól).

„A boszorkány által főzött étel megevésével megkötött szerződésnek viszont mindig súlyos ára van.”

Miért éri meg mindkettőt megnézni?

Bár a két sorozat alapötlete hasonlít egymáshoz, hiszen mindkettőben egy-egy boszorkány üzletébe térnek be az emberek, és a vége felé a különálló epizódstorik helyett inkább magára a boszorkány személyére koncentrálnak – maga a megközelítés teljesen más. Az Artiswitch esetében Nina egy önismereti hidegzuhanyban részesíti a betérőket, vagyis rákényszeríti az embereket arra, hogy szembenézzenek az önmaguk elől is eltitkolt gondolataikkal, míg a The Witch's Diner Hee Rája nem igazán boncolgatja a vendégek valódi érzéseit. Hozzá már úgy jönnek el, hogy tudják, mit szeretnének kívánni, ő pedig teljesíti azt. Nem helyesel vagy éppen ítélkezik felettük, és nem is próbálja megállítani őket. Még akkor sem, ha világos, hogy az illető előbb vagy utóbb meg fogja bánni a kívánságát – Jin azonban már annál inkább törekszik erre, és bizonyos tekintetben Nina is. Ugyanakkor mindkét sorozatban ki van mondva, hogy egy boszorkánynak nincsen joga ahhoz, hogy döntsön a boldogság formájáról. Az, hogy mi történik a kívánság teljesítése után, már nem az ő dolga.

Összességében mindkét sorozat nagyon érdekes történettel rendelkezik, az egyes epizódstorik mindegyike el tudja gondolkodtatni a nézőt, hogy ő vajon mit tett volna abban az esetben. A megvalósításuk is nagyon szép – az Artiswitch

egyedi rajzolása és élénk színei, valamint a The Witch's Diner csodás ruha- és ételkölteményei csak úgy vonzzák a tekinteteket. A legtöbb szálat elváró befejezések ellenére én még mindkettőt szívesen néztem volna tovább is.

Cím: Artiswitch

Nyelv: japán

Év: 2021

Hossz: 6 x 8 perc

Cím: The Witch's Diner

Nyelv: koreai

Év: 2021

Hossz: 8 x 60 perc

